Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8252
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

ifantgabilit tenuit conuer
ad victoriam pueniret ℟
Juramit dñs ⁊ nõ penitebit eum
tu es sacdos mctiũ Secũdũ ordinem
melchisedech ℣ Dixit dñs dño
meo sede a dextris meis ℟ Deliberauit
ã Inuocãtes exaudiuit dñs
sectũ suũ dñs exaudiuit eũ ⁊ cõ
stituit eũ in pace ℣ Eũ iuuõ ã
Letentur omnes qui sperant in te dñe
quũ tu bñdixisti iusto sancto bone
voluntatis tue cõuasti eum ℣
Vbi mea ã Dñe dñs nr quã ad
mirabile ẽ nomen tuũ in omnisa
cra qua sla ⁊ hõre cõuasti sanctũ
tuũ ⁊ cõstituisti eum sup opera
manuũ tuarũ ℣ Spõsi ℣ Iustũ ℟
Quid enim fuit totius
vite istius sancti cursus
nisi vnus cũ vigili hoste
cõflictus Quãtus hic ceris a
via vitatis erãtibus et de
sima iam ipsiũ rupe
pedentibus amissũ reddi
dit visũ ⁊ illũ quo xpus
vidit repauit ũtutũ Iste
igit bis ꝛegũtor ordinibus
quos iustitias ⁊ ipietatis pos
sidetur fugauit luxuriam
dicent iniq: extinxit inuidiam
⁊ velud de antiqo domo lar
gitus hospitibus pcuratus
reuocãdo illuc fuit castitatẽ
iustitiam miãz hospita
tores pauperes intromisit
p quos idiomatis mens
caput hor honor xpus in
tuitur ℟ Posui adiutorium
sup potentẽ ⁊ exaltaui electum
de plebe mea Manus enim mea au
xiliabit eum ℣ Inuenim dñs seruũ
meũ oleo scõ meo vnxi eũ lcõ
Nec igit bis pri in hac
pegnatõe solo ꝛo
pe instituto cõstantiã et
auditate in illa etiam pa
tria cõuisatus ẽ qã hunc mũ
do ceruicibus ac mortuus
quoq: laudauit in celo re
posuit Illos ergo iqũtũ
possumus vestigiis insistamus
p illas arctã viam ad celi ꝛumis
amplam festinãs qua eũ
sequentur osculit ℟ Iste ho
ab adolescentia sua pũ meruit
firmos turare Dedit illi dñs
claritatẽ magnã ceros illuminare
et demones effugare ℣ Ecce ho
sunt querela verus dei cultor
abstinens se ab omni ope malo
⁊ pmanens in innocentia sua lcõ
Depositõis istius sci q
sollempnit celebre
mus cum talenta a dño ce